

[Handelsministeren.]

at en lang række af disse forslag har en forbrugsbegrænsende virkning. Den er for de enkelte forslags vedkommende måske af et beskedent omfang, men når man lægger det hele sammen, så kan summen af alt dette blive noget, der er af en vis betydning, og det er ud fra en sådan synsvinkel, man må betragte dette lovforslag. Det er som et led i det hele kompleks, et led, der har til formål at virke som en i sig selv forholdsvis begrænset forbrugsbegrænsning, men den skal sammenlægges med alt det, der sker gennem den øvrige lovgivning.

Der er ikke i lovforslaget noget, der forbyder aktieselskaber i fremtiden at forhøje udbytteprocenterne; men det er dog vel også kendt, at der inden for mange selskaber er en temmelig fast kutyme for, hvor meget man giver i udbytte, og der er efter erfaringerne fra tidligere love af lignende karakter ikke noget, der tyder på, at selskaber sådan umiddelbart året efter forhøjer udbyttet. Det ville også være i allerhøjeste grad let-sindigt af selskaberne, hvis de gjorde det. Det ville være direkte at udfordre til, at en sådan lovgivning skulle fortsætte.

Så skal jeg endelig svare det ærede medlem hr. Axel Kristensen, hvis statistik jeg stadig væk har lidt svært ved at følge, selv om jeg må indrømme, at jeg er blevet noget mere klar over den i anden omgang end i første. Det forekommer mig stadig, at der er den brist i opgørelsen, at den del af indkomsten, der henlægges, ikke er taget med i aktieudbyttet, men ved bedømmelsen af den slags opgørelser er der mange ting, der må tages i betragtning, så jeg tror, det vil være temmelig ufrugtbart at drøfte det her.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg takker for den højt-ærede ministers svar. I den formfuldendte indpakning var svarene af en sådan art, at ingen kan være i tvivl om, hvad den højt-ærede minister mener.

Må jeg dernæst sige, at det, man lavede

forleden, da man vedtog at forringe prisetallet med nogle points svarende til en dyrtidsportion, betyder, at arbejdsgiverne, og dertil hører aktieselskaberne, slipper billigere med hensyn til udbetaling af arbejds-løn. Det, man nu foretager, er at påbyde aktieselskaberne, at de skal foretage en opsparing for et år, så aktionærerne senere kan få pengene igen. Enhver burde kunne se, at her er sol og vind ikke skiftet lige.

(Kort bemærkning):

Axel Kristensen: Det er rigtigt, at aktionærerne formelt får henlæggelserne, for de ejer dem juridisk, men det reelle er, at det, man henlægger, ikke er penge, man har i strømpeskafterne, det er noget, der investeres i virksomhederne, og det udbytte, disse investeringer afkaster, er i det store og hele brugt til at dække den reallønstigning, arbejderne har fået. Det vil sige, at aktionærerne ikke får noget som helst udbytte af disse henlæggelser, og derfor kan de i det store og hele slet ikke medtages i dette billede. Aktionærerne har deres udbytte og de værdier, de kan få ved at sælge aktierne, og ikke andet, og hvis man tager realværdien af, hvad de får for deres aktier i dag, og realværdien af udbyttet, så er aktionærerne i det store og hele dårligere stillet end tidligere. Man kan finde enkelte eksempler frem, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde, men det gider jeg ikke spilde min tid på; det er ikke det enkelte selskab, der gælder, det er helheden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Per Hækkerup: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.